

Bilag 4.

KOMMUNERNES LANDSFORENING

Den 13. april 1973.

Indenrigsministeren har den 30. januar 1973 for folketinget fremsat forslag til lov om embedslægeinstitutioner m. v.

Kommunernes Landsforening skal i denne anledning udtale følgende:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at udgangspunktet for overvejelserne omkring embedslægevæsenets fremtidige stilling har været, at der tiltrænges en nyordning af organisationen med henblik på at opnå en mere effektiv udnyttelse af den nuværende embedslægelige sagkundskab og forøgelse af denne. Det er derfor foreslået, at der i stedet for de nuværende 58 lægekredse etableres 14 embedslægeinstitutioner, idet der for hver amtsrådsreds oprettes en embedslægeinstitution, der kan omfatte en eller flere embedslæger. Det fremgår, at omlægningen forventes gennemført inden for 2-4 år.

Kommunernes Landsforening kan principielt tilslutte sig, at der således søges opnået en mere effektiv udnyttelse af den embedslægelige sagkundskab, men landsforeningen skal henstille, at man bl.a. på baggrund af embedslægernes medvirken ved kommunernes opgaver i henhold til det foreliggende forslag til lov om miljøbeskyttelse er forsigtig med — i alt fald i en overgangsperiode — at foretage en for omfattende centralisering af embedslægevæsenet, men søger at bevare embedslæger i de større byer og i områder med store geografiske afstande.

Efter forslagets § 4 er embedslægeinstitutionen „rådgiver for statslige myndigheder samt amtskommunale og kommunale myndigheder i amtsråds kredsen i lægelige, hygiejniske, miljømæssige og socialmedicinske forhold“. I forbindelse med embedslægevæsenets behandling i hygiejnekommissionen vendte de primærkommunale repræsentanter sig imod, at embedslægerne skulle være rådgivere i socialmedicinske forhold for de

kommunale myndigheder. Betegnelsen „socialmedicinske forhold“ ønskedes slettet, idet man mente, at embedslægernes opgaver var dækket ind ved brugen af ordene „lægelige“ og „hygiejniske“, og at betegnelsen „socialmedicinske forhold“ rakte udover embedslægernes hidtidige opgaver.

Det er landsforeningens opfattelse, at der — som af de primærkommunale repræsentanter i hygiejnekommissionen fremført — i „socialmedicinske forhold“ ligger andet og mere end de opgaver, der naturligt henhører under embedslægeinstitutionen, hvorfor det henstilles til overvejelse, hvorvidt en beskrivelse af embedslægernes opgaver ikke dækkes af ordene „lægelige, hygiejniske og miljømæssige“, således at ordet „socialmedicinske“ kan udgå eller ændres til f. eks. „sundhedsmæssige“ eller „plejemæssige“.

I forslagets bemærkninger omtales embedslægernes assistance til kommunalbestyrelser og amtsråd for så vidt angår administrationen på det forureningsmæssige område. Det er anført, at forslaget til lov om miljøbeskyttelse forudsætter, at ministeren for forureningsbekæmpelse kan fastsætte nærmere regler vedrørende embedslægernes deltagelse i udøvelsen af kommunalbestyrelsernes, amtsrådenes og miljøstyrelsens kontrol- og tilsynsfunktion, og at det er oplyst, at ministeriet for forureningsbekæmpelse ved udfærdigelse af disse regler vil tillægge embedslægerne en position, hvorved de på en nyttig måde og i samarbejde med anden lokal sagkundskab kan inddrages i styringen på miljøbeskyttelsesområdet. Kommunernes Landsforening skal herom bemærke, at embedslægerne også i fremtiden vil kunne være kommunalbestyrelserne til hjælp på det forureningsmæssige område, herunder i det sagsforberedende arbejde. Landsforeningen skal i denne forbindelse henvise til, at det